

[Hilmar Baunsgaard.]

skabe? Se, når der snakkes besparelser, så siger man — og jeg synes med megen ret — at så må man pege på nogle områder. Man kan ikke sige, at man vil besparelser, og både afvise krav om besparelser, hvis der ingen angivelser er, og også afvise dem, når der er angivelser, for så bliver slutsummen jo, at der bliver ingen besparelser. Det er det, jeg synes det ærede medlem skulle tænke på. Også her er der jo en vis sammenhæng i, hvad man siger den ene gang og gør den næste.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Hr. Per Hækkerup er jo en interessant mand, og jeg synes, det var en overordentlig interessant udtalelse, hr. Per Hækkerup her fremsatte om besparelserproblematikken, en udtalelse, jeg gerne vil have lov til at understrege. Og det, hr. Per Hækkerup sagde, var, at på forhånd at nævne bestemte beløb på bestemte poster er usagligt. Jeg synes, det var en rigtig betragtning, det ærede medlem her gjorde gældende. Jeg synes, det ville være nyttigt, om han ville manuducere f. eks. undervisningsministeren i den betragtning, for hvad er det, undervisningsministeren og socialdemokratiets agitatorer altid har gjort? Det er at komme og sige: hvis vi skal drøfte spørgsmålet om omfanget af statens budget, må vi så få at vide ganske bestemt: hvor meget kan vi spare på den post, og hvor meget kan vi spare på den post? Hr. Per Hækkerup har sikkert hørt ham sige det, og jeg er glad for, at hr. Per Hækkerup anlagde en betydelig mere realistisk vurdering på spørgsmålet om besparelserproblematikken.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Hr. Hilmar Baunsgaards parti, det radikale venstre, er parthaver i forsvarsforliget af 1960. Jeg går ud fra, enhver af de fire parthavere har mulighed for at tage et initiativ i de fire partiers for-

handlinger og foreslå forsvarsforliget i det mindste revideret. Jeg har tilladt mig at spørge hr. Hilmar Baunsgaard, om hans parti vil tage et sådant initiativ. Hr. Hilmar Baunsgaard har nu haft ordet 2 gange, siden jeg stillede spørgsmålet, og omhyggeligt undgået at besvare det. Jeg ved ikke, om der er nogen chance for et svar.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg er meget mere beskeden i mine krav, end hr. Henry Christensen tror. Hvis jeg virkelig ville have nøje, kontant, god, saglig besked om noget, ville jeg ikke henvende mig f. eks. til hr. Henry Christensen eller hans parti. Det beskedne, jeg har bedt om, er ikke disse nøjagtige beløb. Jeg har såmænd i al beskedenhed spurgt, om vi ikke foreløbig kan få udpeget nogle områder, vi kunne begynde at snakke om; selv det kan vi ikke få noget at vide om. Det siger jo også noget om hulheden i spare snakken fra den side.

(Kort bemærkning).

Per Hækkerup: Jeg tror også, hr. Henry Christensen vil have grund til at overveje sparefilosofien grundigt. Hvis man stiller det konkrete krav, at der skal spares et eller andet rundt beløb, og så siger: nu må I se at finde ud af, hvor det skal spares, så er det ikke en saglig betragtningsmåde. Men hvis man kommer og siger: der skal spares et eller andet stort beløb — så må man samtidig være konkret og sige: hvilke områder er det, der skal spares på? Og så må man søge, om man kan finde frem til at opnå den ønskede besparelse på disse områder.

Men må jeg gøre den for mit vedkommende afsluttende bemærkning: det er jo ganske interessant for vurderingen af den politiske situation herinde, at de radikale kommer og foreslår, der skal spares et par hundrede millioner kroner på forsvaret, og de konservative, så vidt jeg har forstået det i enighed — i hvert fald i tankegang —